

Arrest

**nr. 38 196 van 4 februari 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 7 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 oktober 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat X, die loco advocaten X en X verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Verzoeker verklaart te zijn geboren te B. op (...) 1984 en van Ghanese nationaliteit te zijn.

1.2 Verzoeker komt in februari 2003 naar België in het kader van een gezinshereniging met zijn vader. Op 15 november 2004 dient verzoeker een aanvraag in tot vestiging bij zijn vader. Op 18 april 2005 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen, geldig tot 17 april 2010.

1.3 Op 9 augustus 2005 verzocht verzoekers vader bij monde van zijn advocaat, per brief, de hereniging met verzoeker die was teruggekeerd naar zijn geboorteland, niet toe te staan en dat omwille van persoonlijke en familiale redenen. Op 11 augustus 2005 meldt verzoekers vader zich in persoon aan bij

de Belgische ambassade te Accra, waar hij verklaart dat hij vreest voor zijn leven indien zijn zoon terug naar België zou komen.

1.4 Op 9 december 2005 wordt verzoeker van ambtswege afgevoerd.

1.5 Op 9 juni 2009 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als bloedverwant in nederdalende lijn.

1.6 Op 14 oktober 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt op 6 november 2009 aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1881 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 09.06.2009 door A.F. (...), geweigerd. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen,

Reden van de beslissing:

- *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: betrokkene heeft onvoldoende bewezen ten laste te zijn van de vader.*
 - o *De aangebrachte Inkomsten van de vader zijn onvoldoende om een effectieve tenlasteneming van de aanvrager in België te verzekeren, die een levensstandaard garandeert rekening houdend met de gezinssamenstelling (cfr. het aangebrachte verhuizingsattest) en het geldend Belgisch integratie inkomen.*
 - o *De aangebrachte verklaring van de vader zelf betreffende financiële steun in het verleden kan niet getoetst worden qua waarheidsgetrouwheid."*

2. Rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van verweerder, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker voert in een enig middel *"de schending van de wet, met name schending van de inhoudelijk beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het zorgvuldigheidsbeginsel"* aan. Verzoeker citeert de bestreden beslissing en wijst erop dat hij een aantal documenten heeft bijgebracht. Hij wijst op een attest van de Ghanese ambassade in Brussel van 1 september 2009 waaruit blijkt dat hij geen eigendom of bezittingen in Ghana heeft, een verhuurattest van Woonhaven Antwerpen, waaruit blijkt dat hij bij zijn vader inwoont in een sociale woning, zodat hij bewezen heeft ten laste te zijn van zijn vader. Dit wordt eveneens ondersteund door het getuigschrift van de belastingen dat hij heeft neergelegd, waaruit blijkt dat hij geen inkomen in België heeft en een attest van het OCMW van Antwerpen waaruit blijkt dat hij geen steun ontvangt of ontvangen heeft van het OCMW. Verzoeker verwijst ook naar een huurprijsberekening van de sociale woning waar zijn vader verblijft en waaruit zou blijken dat zijn vader in het referentiejaar 2006 een geïndexeerd inkomen van 15.473,09 euro per maand heeft. Ten slotte verwijst verzoeker naar een attest "gezinssamenstelling". Uit de gezinssamenstelling blijkt dat mevrouw H.E., slechts vanaf 2 februari 2006 ingeschreven is in Antwerpen, zodat het aannemelijk is dat zij niet onmiddellijk door arbeid kan bijdragen aan het gezinsinkomen, dat mevrouw anderzijds vandaag is ingeburgerd en bijgevolg thans wél in staat is om werk te vinden. Verzoeker concludeert dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze elementen heeft onderzocht en er rekening mee heeft gehouden, zodat niet met voldoende zorgvuldigheid alle elementen van het dossier van verzoeker werden nagegaan en om deze reden werd de bestreden beslissing genomen met overtreding van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Eerste en enige middel:

- Schending van de wet, m.n. schending van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing wordt gemotiveerd door de redenen:

- Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: betrokkene heeft onvoldoende bewezen ten laste te zijn van de vader.

- De aangebrachte inkomsten van de vader zijn onvoldoende om een effectieve tenlasteneming van de aanvrager in België te verzekeren, die een levensstandaard garandeert, rekening houdend met de gezinssamenstelling (cfr. het aangebrachte verhuizingsattest) en het geldend Belgisch integratie-inkomen.

- De aangebrachte verklaring van de vader zelf betreffende financiële steun in het verleden kan niet getoetst worden qua waarheidsgetrouwheid.

Verzoeker heeft echter een attest van de Ghanese ambassade in Brussel voorgelegd, dd. 1 september 2009, waaruit blijkt dat hij geen eigendom of bezittingen in Ghana heeft, en hij heeft een verhuuringsattest van Woonhaven Antwerpen neergelegd waaruit blijkt dat hij bij zijn vader inwoont in een sociale woning op het adres (...) Antwerpen, zodat bewezen is geworden dat verzoeker als inwonende in het gezin van zijn vader ten laste is van de Heer A.A., wat trouwens wordt ondersteund door het getuigenschrift van de belastingen dat verzoeker eveneens heeft neergelegd, waaruit blijkt dat hij geen inkomen in België heeft, en een attest van het OCMW van Antwerpen waaruit blijkt dat hij geen steun ontvangt of ontvangen heeft van het OCMW.

Verder heeft verzoeker een huurprijsberekening van de sociale woning waar zijn vader verblijft neergelegd, waaruit blijkt dat zijn vader in het referentiejaar 2006 een geïndexeerd inkomen van 15.473,09 € per maand heeft, en heeft hij een samenstelling van het gezin neergelegd, waaruit blijkt dat de echtgenote van zijn vader, Mevrouw H.E. slechts vanaf 2.02.2006 in Antwerpen ingeschreven is, zodat het aannemelijk is dat zij niet onmiddellijk door arbeid kan bijdragen aan het gezinsinkomen, maar wat inhoudt dat Mevrouw E., die thans ingeburgerd is, thans wél in staat is om werk te vinden.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt niet dat de Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid deze elementen heeft onderzocht en er rekening mee heeft gehouden, zodat niet met voldoende zorgvuldigheid alle elementen van het dossier van verzoeker werden nagegaan, en om deze reden de bestreden beslissing genomen werd met overtreding van het zorgvuldigheidsbeginsel."

3.2 In de replieknota volhardt verzoeker in de middelen zoals uiteengezet in zijn verzoekschrift

3.3 Vooreerst moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Vervolgens merkt de Raad op dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Op 9 juni 2009 dient verzoeker op grond van artikel 40ter juncto 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet) een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie in, als bloedverwant in neerdalende lijn. Dit artikel luidt als volgt:

"§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen; "

Verzoeker verklaart te zijn geboren op 10 november 1984 en was ten tijde van zijn aanvraag ouder dan 21 jaar zodat hij niet enkel dient aan te tonen dat hij zich bij zijn vader heeft gevoegd doch tevens dat hij ten laste is van zijn vader. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker expliciet werd gevraagd de bewijzen hiervan bij te brengen.

Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij zijn aanvraag zijn geboorteakte neerlegt als bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband en dat hij wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 8 september 2009 een geldig nationaal paspoort neer te leggen. Nog dezelfde dag legt hij zijn paspoort neer evenals een uittreksel uit het vreemdelingenregister, waaruit zou blijken dat verzoeker reeds sedert 9 december 2005 werd ingeschreven, doch hij verklaart dat er lang problemen waren tussen hem en zijn vader. Vervolgens wordt verzoeker verzocht om ten laatste op 8 september 2009 het volgende in te dienen:

- een attest van onvermogen,
- een bewijs van inkomen van de gevestigde,
- bewijzen van storting in het verleden,
- een attest van het OCMW .

Verzoeker legt de volgende documenten neer:

- een attest van het OCMW, waarin wordt verklaard dat hij niet gekend is bij de diensten en geen steun ontvangt;
- een verklaring van zijn vader die het volgende vermeld: *“Ik ben de vader van F. (...) en ik verzend hem geld toen hij weg aan Afrika was. Ik gebruikte om het door mensen te verzenden die naar Afrika terugkeerden, maar net zo regelmatig. Ik heb niet direct naar verzend hem wegens zijn koppigheid. Dit was omdat hij terug een rijke familie in Afrika heeft dat hem kon behandelen. Want nu geen bewijs (storting in het verleden) van betaling hebben”*;
- een getuigschrift van de belastingen op naam van verzoeker, voor het aanslagjaar 2008/2007, waarin wordt verklaard dat *“tot op het den zijn er bij de Administratie, voor bovenvermelde aanslagjaren, geen belastbare inkomsten gekend”*;
- een uittreksel uitgereikt door het dienstencentrum ABVV – regio Antwerpen, waaruit blijkt dat verzoekers vader werkloos is;
- een niet gelegaliseerd attest van onvermogen in Ghana en een verklaring op eer van zijn tante dat hij geen goederen nog eigendom heeft in Ghana;
- een verhuuringsattest, waaruit blijkt dat verzoeker samen met zijn vader en diens echtgenote op hetzelfde adres woont.

De bestreden beslissing concludeert op basis van deze gegevens dat verzoeker niet heeft aangetoond ten laste te zijn van zijn vader:

- o *“De aangebrachte Inkomsten van de vader zijn onvoldoende om een effectieve tenlasteneming van de aanvrager in België te verzekeren, die een levensstandaard garandeert rekening houdend met de gezinssamenstelling (cfr. het aangebrachte verhuizingsattest) en het geldend Belgisch integratie inkomen.*
- o *De aangebrachte verklaring van de vader zelf betreffende financiële steun in het verleden kan niet getoetst worden qua waarheidsgetrouwheid”*

In de mate verzoeker van mening is dat hij heeft aangetoond ten laste te zijn van zijn vader omdat hij bewezen heeft niet over eigen inkomsten te beschikken, merkt de Raad op dat blijkens de bestreden beslissing verzoeker niet enkel diende aan te tonen heden ten laste te zijn van zijn vader maar ook dat verzoeker reeds vóór zijn aanvraag ten laste was van zijn vader. Bovendien dient de refertepersoon over voldoende inkomen te beschikken om een bijkomende persoon ten laste te nemen. Dit heeft tot gevolg dat wanneer verweerder zoals in casu vaststelt dat de inkomsten van de vader onvoldoende zijn om een bijkomende persoon ten laste te nemen op zich reeds kan volstaan om de beslissing te schragen. De Raad wijst erop dat hij geen kennis kan nemen van de feitelijke toedracht van de zaak en deze in feite te beoordelen.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verweerder geoordeeld heeft op grond van de door verzoeker ingediende documenten. Het hoofdargument waarop verweerder tot de conclusie komt dat verzoeker niet heeft aangetoond ten laste te zijn van zijn vader betreft het argument dat *“De aangebrachte Inkomsten van de vader zijn onvoldoende om een effectieve tenlasteneming van de*

aanvrager in België te verzekeren, die een levensstandaard garandeert rekening houdend met de gezinssamenstelling (cfr. het aangebrachte verhuizingsattest) en het geldend Belgisch integratie inkomen". Verweerder heeft aldus duidelijk het door verzoeker aangebrachte uittreksel uitgereikt door het dienstencentrum ABVV in aanmerking genomen. Het is het enige document dat de inkomsten van verzoekers vader betreft en het vermeldt dat verzoekers vader werkloos is. Uit geen van de door verzoeker voor de bestreden beslissing voorgelegde documenten blijkt dat verzoekers vader een geïndexeerd inkomen van 15.473,09 euro per maand zou hebben. Verweerder heeft ook duidelijk rekening gehouden met de gezinssamenstelling, zoals deze blijkt uit het voorgelegde verhuizing- of verhuuringsattest. Waar verzoeker er op wijst dat zijn vaders echtgenote inmiddels voldoende geïntegreerd is, zodat zij zelf in staat is om werk te vinden, wijst de Raad erop dat dit niet af te leiden valt uit het verhuizings- of verhuuringsattest, zodat blijkt dat verzoeker dit argument voor het eerst aanhaalt in zijn verzoekschrift. Ten overvloede stelt de Raad vast dat het louter om een voornemen gaat en dus geen bewijs vormt van het feit dat de echtgenote van verzoekers vader bijdraagt aan de gezinsinkomsten. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verweerder aldus met alle documenten aangaande de gezinssamenstelling en het inkomen van de te vervoegen persoon rekening heeft gehouden en aldus zorgvuldig te werk is gegaan. Het is niet kennelijk onredelijk om op basis van deze documenten te concluderen dat verzoeker onvoldoende aantoonde ten laste van zijn vader, gelet op diens inkomsten.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder als tweede motief waarom verzoeker niet aantoonde ten laste van zijn vader stelt dat *"De aangebrachte verklaring van de vader zelf betreffende financiële steun in het verleden kan niet getoetst worden qua waarheidsgetrouwheid"*.

Verzoeker werd expliciet gevraagd bewijzen bij te brengen van het feit dat hij ook in de periode voor zijn aanvraag ten laste was van zijn vader. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker enkel een verklaring van zijn vader heeft bijgebracht, waarin het volgende staat: *"Ik ben de vader van F. (...) en ik verzend hem geld toen hij weg aan Afrika was. Ik gebruikte om het door mensen te verzenden die naar Afrika terugkeerden, maar net zo regelmatig. Ik heb niet direct naar verzend hem wegens zijn koppigheid. Dit was omdat hij terug een rijke familie in Afrika heeft dat hem kon behandelen. Want nu geen bewijs (stortingen in het verleden) van betaling hebben"*. Het is niet kennelijk onredelijk van verweerder om te stellen dat deze verklaring *"niet kan getoetst worden qua waarheidsgetrouwheid en dus geen bewijs vormt van het feit dat verzoeker ten laste is van zijn vader"*.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het opsommen van de door hem bijgebrachte documenten en de stelling dat hij niet kan nagaan of met alle documenten rekening werd gehouden. Hiermee weerlegt hij bovenstaande motieven van de motivering niet. Verzoeker verwijst ten slotte naar documenten waaruit blijkt dat hij geen eigen inkomsten heeft en geen steun ontvangt van het OCMW. Verzoeker verwijt verweerder ook met deze documenten geen rekening te hebben gehouden.

In de mate waarin verzoeker aldus van mening is voldoende te hebben aangetoond ten laste van zijn vader merkt de Raad op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Zoals reeds werd aangegeven diende verzoeker immers ook te bewijzen dat de refertepersoon over voldoende inkomsten beschikt om verzoeker op afdoende wijze ten laste te kunnen nemen, wat in casu niet is aangetoond. Uit het verzoekschrift blijkt overigens niet dat verzoeker dit betwist.

De bestreden beslissing is genomen nadat een onderzoek werd gevoerd met betrekking tot de verplichting dat de aanvrager dient aan te tonen ten laste van de refertepersoon. Uit het administratief dossier blijkt dat dit onderzoek op zorgvuldige wijze heeft plaatsgehad. Het is niet kennelijk onredelijk dat verweerder op basis van de stukken waarover hij kennis had tot de conclusie is gekomen dat de inkomsten van de refertepersoon onvoldoende zijn om de aanvrager ten laste te nemen. Bovendien stelt verweerder vast dat het bewijs betreffende de financiële steun in het verleden onvoldoende is. De Raad stelt vast dat verzoeker aan de hand van het middel en de (bijkomende) stukken niet aantoonde dat de feiten niet op behoorlijke en zorgvuldige wijze werden vastgesteld en evenmin dat de motieven kennelijk onredelijk zouden zijn. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN